

Hs, pseudonimen van Karel Dillen.

HUFFELEN, Arthur van (1884 – december 1944). Werkte na zijn studies een jaar als assistent in de gynaecologische afdeling van professor Schockaert te Leuven. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was Van Huffelen geneesheer in De Panne. Nadien werd hij afdelingshoofd in het Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen.

Van Huffelen raakte tijdens zijn studies aan de Katholieke Universiteit Leuven betrokken bij de **katholieke Vlaamse studentenbeweging**, meer in het bijzonder bij de **Algemeene Katholieke Vlaamsche Hoogeschooluitbreiding**, waarvan hij later voorzitter werd. Hij was ook een belangrijke kracht achter de Katholieke Vlaamse Volkshogeschool en in dit kader medeauteur van het *Leerboek der ziekenverpleging*, dat lange tijd een standaardwerk bleef. Binnen de Antwerpse afdeling van **Davidfonds** behoorde Van Huffelen tot de nieuwe generatie, die na 1919 zeer actief was. Vaak bekritiseerde hij het oude hoofdbestuur, waarin hij als vertegenwoordiger en later voorzitter van de Antwerpse afdeling zitting had. Door zijn betrokkenheid bij zowel Davidfonds als de **hogeschooluitbreiding** kon hij een samenwerking tussen beide organisaties bewerkstelligen. Dit uitte zich bijvoorbeeld in het gezamenlijk uitgeven van het blad *Leiding* (1928-1929). Op 26 januari 1936 was Van Huffelen medeondertekenaar van een open brief van Vlaamse intellectuelen-oud-strijders, waarin gepleit werd voor een **Vlaamsche Concentratie** en voor "Los van Frankrijk" (leuzen).

In 1931 had Van Huffelen inmiddels Jan Laureys opgevolgd als voorzitter van **Het Vlaamse Kruis**, een functie die hij tot zijn overlijden zou uitoefenen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog leidde hij de gesprekken over een mogelijke fusie tussen deze organisatie en het **Rode Kruis** van België en werd hij daarnaast ondervoorzitter van Winterhulp. Hij kwam in 1942 in directe aanvaring met het